

носящи да ся водять по града Лондонъ. Тиндалъ самъ чрѣзь прѣдательство быде уловень и въ 1536 въ Фландриѣ задушенъ и изгорень. Негово-то послѣдне и часто повторително въздышаніе бѣше: «О Господи, отвори очи-тѣ на Англійскый Краль.» Негови-тѣ двама помощници сѣще тѣй ся изгорихъ, единъ-тѣ въ Англиѣ а другый-тѣ въ Портогаліѣ.

Въ врѣме-то на реформаціѣ-тѣ, владѣше въ Англиѣ *Хенрихъ VIII* († 1547 г.) единъ упоритъ и свирѣпъ человекъ, кой-то ся отрече отъ Папа-та най-повече за това, зашто-то не рачиль да му дозволи за разлученіе-то отъ женѣ-тѣ си. Отъ начала-та и ученія-та на Папа-та, той не ся отрече; но намѣри по сгодно църковны-тѣ нѣща самъ да управлява, нежели да бѣде послушенъ на другъ нѣкой; и върху голѣмо-то вліяніе кое-то произведохъ Лютерови-тѣ списанія въ Англиѣ, той глѣдаше съ завистъ. Една дѣйствителна реформація въ врѣме-то на негово-то господаруваніе не е станѣла, но съ помощь-тѣ на Кантербургскый Архіепископъ *Тома Кранмеръ* ся въведе народный языкъ въ Богослуженіе-то и Св. Писаніе станѣ достъпно за народа, и отдѣленіе-то отъ Папа-та вече струваше нѣщо. Повече още станѣло въ врѣме-то на *Едуарда VI* младый наслѣдникъ на Хенриха, кой-то чрѣзь *Кранмера* и нѣкой Германскы реформатори, тури въ Англиѣ основъ за единъ новъ рядъ на работы-тѣ. Кранмеръ и *Ридлей* съставихъ 42 членове на вѣрѣ-тѣ, кои-то послѣ